

**Формування «театру абсурду»
як явища театрального
авангарду в 1950-1960-х рр., його
провідні ознаки.**

**Огляд здобутків митців
(«Гостина старої дами»
Ф. Дюрренматта, «Санта-Крус»**

М. Фріша, «Носороги»

Е. Йонеско, «Чекаючи на Годо»

С. Беккета).

Найвідоміші драматурги

Ф.Дюрренматт

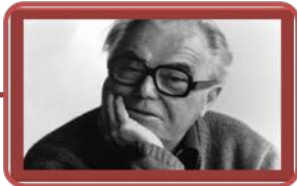

Швейцарія

Інтелектуальна
драма-притча,
трагікомедія

“Гостина старої
дами”

М.Фріш

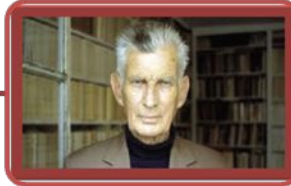

Швейцарія

Інтелектуальна
драма-притча

“Санта –Крус”

С.Беккет

Франція,
Ірландія

Драма абсурду,
трагікомедія

“Чекаючи на
Годо”

Е.Йонеско

Франція,
Румунія

Драма абсурду

“Носороги”

Фрідріх Дюрренматт

(1921-1990)

Швейцарія

прозаїк

драматург

сценарист

критик

художник

П'єса зла, відтак трактувати її слід якнайгуманніше. І персонажі повинні викликати не гнів, а сум.

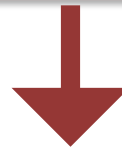
Фрідріх Дюрренматт

Художній світ Дюрренматта

- Апокаліптичні настрої (*кризи, катастрофи*);
- моральний суд над людством: провина, відповідальність, справедливість;

- ствердження цінності життя людини;
- схрещення комічного і трагічного;

- широке використання: *гротеску, пародії, іронії, чорного гумору*;
- насиченість дії, динаміка сюжету.

найгірший фінал

Найгірший фінал – спосіб привернути увагу до проблеми, її глибини, може й дістатися її дна. А щодо моралі, то я вважаю, що всі мої п'єси – притчі, хоч і далекий від думки, що людину треба повчати, я лише намагаюсь зрозуміти світ, і лише притчі допомагають це зробити

«Гостина старої дами»

1956

«Лише в драматичній формі комедії можна втілити сьогоднішню трагедію»

Дюрренматт

Гротеск

фантастика

парадокси

ПІДКРЕСЛЮЮТЬ

буденність зла, зиску, безчестя, на які легко піддається людина

ПАРАДОКСИ

- бідність жителів міста і багатство Клер Цаханасян;
- кохання Клер до Ілла і бажання його вбити;
- життя Ілла і наявність труни при житті людини;
- вигнання Клер в молодості і зустріч в старості;
- учитель - представник духовності - пропонує Іллу самогубство;
- колишні охоронці порядку та інші люди, які вчинили зло Клер, - тепер слуги;
- підтримка сім'ї і байдуже ставлення до батька і чоловіка.

Макс Рудольф Фріш

(1911-1991)

Швейцарія

прозаїк

драматург

публіцист

«Людська душа

— ось

постійний

ігровий

майданчик!»

М.

Фріш

“Санта – Крус”

Композиція – 5 актів

Тема п'єси «Санта-Крус»

**невідповідність всього укладу і норм
сучасного життя внутрішнім
МОЖЛИВОСТЯМ ЛЮДИНИ**

Жанр

п'єса - романс

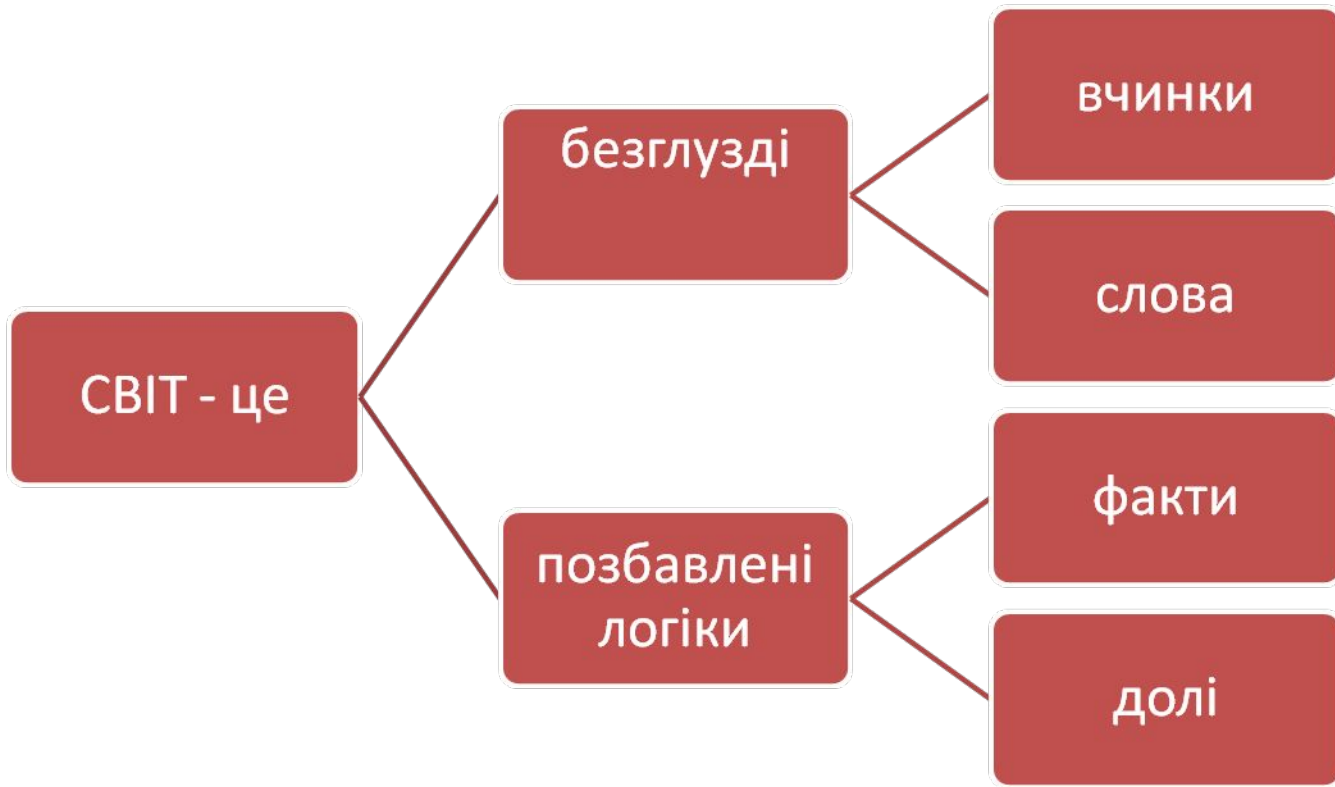
+

ЕЛЕМЕНТИ

- драми для читання,
- драми-притчі,
- парадоксу,
- драми-параболи,
- фарсу,
- романсу ,
- драматичної поеми

"Санта-Крус" закінчується торжеством хаотичних начал: в природі (сніг, що переріс у справжній катаклізм), і в людських почуттях - така сама безупинна віхола нездійснених бажань

абсурдистський напрямок у західноєвропейській драматургії й театрі, який виник у середині XX століття.

Театр абсурду або драма абсурду

Заперечення реалістичних персонажів, ситуацій

Час і місце невизначені й мінливі

Найпростіші причинні зв'язки руйнуються

Безглузді інтриги, діалоги, що повторюються

Безцільна балаканина

Драматична непослідовність дій

Створення казкового або жахливого настрою

Театр абсурду або драма абсурду

«Театр абсурду» - «це стогін самотньої людини, яка не вміє спілкуватися з іншими людьми» Е. Йонеско

Зображення людей – маріонеток, занурених в автоматичний плін життя й мислення

Зосередження на проблемах сенсу життя, відчуження та розладу між людьми

Герої – певні стани духовного буття

Знеособлення індивіда

Гра слів, абсурдність діалогів

Широке використання гротеску

Ежен Йонеско

(1909-1994)

Франція
Румунія

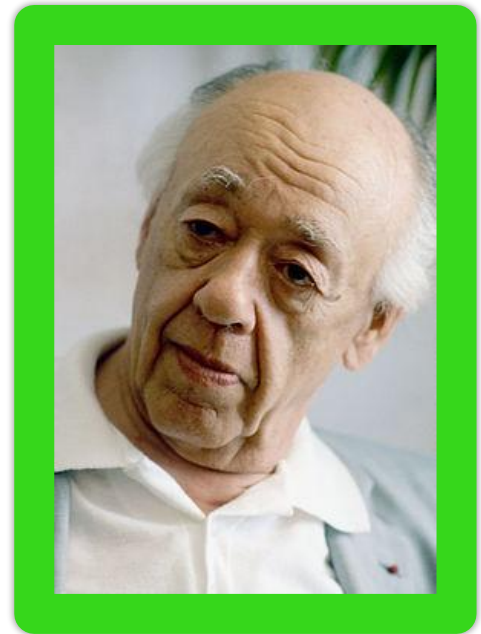
письменник

драматург

засновник драми
абсурду

«Позначати
словами, які
нічого не
говорять, речі,
про які не можна
сказати»

Е.

Й.

“Носороги”

1959

Жанр - трагікомедія

Основа

враження французького письменника Дені де Ружмона від демонстрації нацистів на чолі з Гітлером у

Композиція – 3 дії

Тема

•розвиток колективної істерії

•іраціональний опір масовому психозу

«Носороги», - безсумнівно, антинацистський твір, але насамперед це п'єса, спрямована проти колективних істерій та епідемій, які криються під личиною розуму та ідей, але не стають від цього менш серйозними колективними захворюваннями, що виправдовують різні ідеології». Е.Йонеско

Семюель Беккет

(1906 - 1989)

Франція
Ірландія

прозаїк

драматург, засновник
драми абсурду

поет

перекладач
Джойса

Нобелівський
лауреат
1969

Ми всі
народжуємося
божевільними.
Дехто ними
залишається
Беккет

«Чекаючи на Годо»

1948 – 1949, 1952

Тема

•приреченість людини на страждання

•спроба своєрідної систематизації поразок роду людського —
аж до його можливої тотальної загибелі

**Чекають на Годо — на Бога?
На пришествя нового справедливого устрою?**

Драма, «найнепіддатливіша інтерпретації» (Адорно)

Ідея

**Утвердження думки про те, що весь
світовий порядок абсурдний, а трагедія
людства - глобальна**